

[Lannung.]

nemførelse, end Tilfældet er blevet — og er blevet bl. a. netop, fordi man har taget alt for meget med ind under Loven. Jeg synes i øvrigt, Forslaget er blevet ret stærkt beskaaret i det andet høje Ting, for saa vidt som der findes Tilfælde, hvor Løsladelse var rimelig, som ikke omfattes af den nye Formulering. Men da Forslaget utvivlsomt alligevel vil have sin Betydning, ser vi det gerne gennemført, ogsaa i denne reducerede Skikkelse.

Jeg skal paa Linie med mine tidligere Opfordringer til den daværende Justitsminister henstille, at man søger at fremme specielt de tvivlsomme Sager i Modsætning til Hiposager o. lign. saa meget som overhovedet muligt, og ogsaa fra Anklagemyndighedens Side, saa ofte som der er Anledning dertil, tager op til Prøvelse det Spørgsmaal, om der er Grundlag for Tiltale og dermed for fortsat Fængsling, eller om Løsladelse ikke *in casu* bør ske under Hensyn til Sagens Stilling og Omstændigheder. Jeg har paa Fornemmelser, at der nogle Steder findes en vel stor Træghed i saa Henseende, vel nærmest paa Grund af en for stor Arbejdsbyrde hos Anklagemyndighedens Repræsentanter, og jeg udtaler bl. a. af Hensyn til den almindelige Retssikkerhed Haabet om, at Forholdene snart igen maa arte sig saaledes, at man atter for Alvor kan tage sig af de almindelige Forbrydelser — de almindelige Forbrydelser, der stadig sker fra Dag til Dag, fra Uge til Uge — men som man har Indtrykket af at der i nogle Tilfælde gøres vel lidt ved for Tiden; de er vist mere fredet i Øjeblikket end godt er.

I øvrigt skal jeg ved denne Lejlighed og specielt under Hensyn til Revisionsudvalgets Nedsættelse, som jeg hilser med stor Tilfredshed — jeg takker den højtærede Justitsminister for, at han saa hurtigt gik ind for Nedsættelsen af dette Udvalg —, afstaa fra Fremsættelse af mere principielle Betragtninger og nøjes med at henvise til, hvad jeg tidligere har fremført i saa Henseende. Jeg vil dog blot gerne spørge den højtærede Minister, hvorvidt han vil udtale sig om, hvornaar han venter et Resultat fra Revisionsudvalget. Deri skal ikke ligge en Opfordring til Udvalget om at skynde sig. Jeg vil hellere have et Resultat sent, og saa et saa meget bedre Resultat; men i alle Tilfælde vilde jeg være glad ved, om Ministeren kunde udtale sig om, hvornaar der kan ventes et Resultat.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Justitsministeren (Elmquist): Jeg takker de forskellige Partiers Ordførere for deres velvillige Udtalelser og for den hurtige og velvillige Behandling, der er tilsagt Forslaget.

Det kan ikke være overraskende for det ærede Medlem Hr. Rytter, at jeg er enig med ham i mange af de Synspunkter, han har gjort gældende her i Dag, derunder det beklagelige i, at vi vedtog denne Lov, fik disse ekstraordinære Domstole og ikke fik Adgang til almindelig Appel o. s. v. Men jeg mener, at det vil være det rigtigste at lade al Diskussion om disse Spørgsmaal ligge, da vi jo inden for en meget nær Fremtid kommer ind paa en Behandling af hele dette Spørgsmaal ved den Revision af Loven, som staar for Døren. Bemærkningen om Færøerne skal jeg tage til Efterretning, og den Fejl, der eventuelt ligger her, skal blive rettet i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Malchau mente, at Hensynet til Aflastning af Fængslerne ikke alene kunde være afgørende med Hensyn til Løsladelse af Varetægtsfangerne. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Selvfølgelig kan det ikke være det afgørende. Det kan være et Motiv til, at man søger at finde Udveje til Formindskelse af Fangeres Antal, men naturligvis maa det afgørende være, om man kan forsvare at løslade de paagældende Varetægtsfanger. Derfor betonedes jeg ogsaa stærkt i min Fremsettelsestale i det andet høje Ting, at selvfølgelig kunde der kun blive Tale om Løsladelse af de helt ufarlige eller ganske smaa — jeg vil ikke kalde dem Forbrydere, da de kun har begaaet ganske smaa Forseelser; og det maatte kun ske efter en nøje individuel Undersøgelse af den paagældendes Forhold i hvert Tilfælde.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Lannung i, at det er beklageligt, at der ikke kunde samles et Flertal i det andet høje Ting, der anerkendte de to Hovedgrunde, som jeg angav som Motivering for Fremsættelsen af Lovforslaget, nemlig Fængslernes Aflastning og en hurtigere Behandling af de store Sager, disse to efter min og tillige efter det ærede Medlems Mening meget vigtige Grunde for at søge Løsladelse i det Omfang, man kunde forsvare; men et saadant Flertal har altsaa ikke kunnet skabes, og saa har jeg maattet resignere og fundet, at det var af Betydning dog at faa nogen Adgang til Løsladelse gennem Vedtagelse af et Forslag, hvorom der kunde tilvebringes Enighed fra alle Sider.

Det ærede Medlem henstillede til mig